

INSTITUCIÓ DE LECTORES I ADMISSIÓ A L'DIACONAT
Santuari del Toro 17 de març de 2018

Avui és un dia de goig per a la nostra Església de Menorca, perquè d'aquí a uns moments serem testimonis d'un pas important que, amb l'ajuda de la gràcia de Déu, donaran tres seminaristes de la nostra Diòcesi. És un pas endavant en la seva decisió de seguir Jesucrist, que els ha convidat a ser els seus deixebles i a dedicar tota la seva vida a l'anunci del seu nom sant. Don gràcies a Déu per cada un d'ells, així com també per les seves famílies, que els han acompanyat en el seu camí vocacional. I vull expressar també la meva gratitud a tots els que es vénen ocupant de la seva formació, tant al Seminari de València com en la nostra pròpia Diòcesi.

Celebram aquest acte en ple temps de Quaresma, quan ja portam recorregut un bon tros en direcció cap a la Pasqua. Les lectures que hem escoltat ens fan pressentir tota la tragèdia de la passió i la mort de Jesús. L'Evangeli presentava la reacció dels jueus després d'escoltar la predicació de Jesús al Temple de Jerusalem. Hi ha un grup que l'acull com el Messies, l'Enviat de Déu. Però hi ha molts altres que el rebutgen i el tracten de xarlatà i mentider. Aquest rebuig es recolza en dos arguments. El primer és que procedeix d'orígens humils perquè ve d'una terra, Galilea, que menyspreen. És curiós que aquestes persones creuen sobre qui és Jesús, però en realitat, com l'evangelista posa en evidència, ho ignoren tot sobre la seva Personal. El segon argument és que cap dels caps del poble ni els fariseus ha cregut en ell, que només és seguit per la gent més senzilla. Es perfila així la murmuració i el rebuig que acabaran amb la mort. El llibre de Jeremies ens ajudava a comprendre les actituds de Jesús, que assumeix la mort com un pacífic anyell carregat d'esperança en el Pare: "*a Vós he confiat la meva causa*".

La persona de Jesucrist segueix suscitant en els nostres dies reaccions similars. Som molts els que li reconeixem com el Messies, el Fill de Déu. Però també es fa sentir el rebuig de molts altres, que pensen que ser cristià és cosa d'altres temps o que només els ignorants creuen el que l'Església diu. Una de les característiques de la societat postcristiana que ens envolta és que creu saber-ho tot sobre Jesús i no es deixa sorprendre per Ell. Són com aquells jueus que ignoraven els veritables orígens de Jesús i el rebutjaven per ser galileu. Amb gran lucidesa, Sant Joan Pau II deia que "*molts europeus contemporanis creuen sobre què és el cristianisme, però realment no el coneixen. Freqüentment ignoren fins i tot els elements i les nocions fonamentals de la fe*" (Ecclesia in Europa, 47).

Com seguidors del Messies Jesús ens sentim cridats a proclamar el seu nom, a anunciar sense cansar-nos la llum, la vida i la salvació que hem trobat en Ell. Jean Marie, Pau i Jaume donaran avui un pas en el seu compromís de posar tota la seva vida al servei d'aquesta causa, per la qual val la pena donar-ho tot. Per això la meva alegria

en aquest dia és gran. I esper el dia en què siguin definitivament associats al meu ministeri per edificar l'Església de Déu i anunciar incansablement a Jesucrist. Són molts els que no coneixen la vertadera imatge de Crist i de l'Església. Necessitam apòstols, persones que no tinguin por de posar tot el seu ésser al servei de Jesucrist per fer sentir als homes la novetat de l'Evangelí.

Sabem, però, que no depèn de nosaltres que els nostres contemporanis acceptin la fe en Jesucrist. Sant Pau recordava a la comunitat de Corint que la seva predicació no va ser realitzada amb eloqüència o saviesa, sinó amb debilitat i amb tremolor. La força de la paraula no l'atorga el pregoner sinó l'Esperit de Déu; no prové de la saviesa dels homes sinó del poder de Déu.

Per això, cada pas cap al ministeri sagrat, va acompanyat de l'oració de tota la comunitat, com la que fem avui en aquest Santuari. En aquest dia l'Església posa en mans de Jean Marie i de Pau el llibre que conté la Paraula de Déu. En uns moments realitzarem el gest significatiu de lliurar-los el llibre de l'Esclusura Santa amb aquest encàrrec: "*Transmet fidelment la paraula de Déu perquè visqui més i més en el cor dels homes*". Per a això caldrà que s'endinsin amb més intensitat en el coneixement de la Paraula de Déu, mitjançant l'estudi de la mateixa i, sobretot, per mitjà de la meditació assídua. Des d'avui assumiu el "*munus*" de proclamar la Paraula de Déu davant l'assemblea litúrgica, d'ensenyar-la als fillets i joves i d'anunciar-la a tantes persones que la desconeixen. És una feina en la qual no sou protagonistes sinó només servidors, perquè només si nosaltres ens fem petits, la Paraula pot penetrar el cor dels homes i transformar-los amb el seu dinamisme i força.

Viviu aquest temps de lectorat com una gràcia que el Senyor us concedeix. No és un pas inútil ni un tràmit que hi ha que fer per ser ordenat prevere. Cada pas té el seu valor i ens ensenya a viure algun aspecte d'aquest do extraordinari que és el ministeri sacerdotal. En el dia d'avui us vinculau més estretament amb el misteri de l'Eucaristia, perquè rebeu la gràcia per servir millor la Taula de la Paraula. Posteriorment, el acollit us ajudarà a introduir-vos en l'altra taula, la Taula de l'Eucaristia.

En aquesta celebració també Jaume manifestarà públicament la seva voluntat d'oferir la vida a Crist i l'Església per exercir el sacerdocí. L'Església de Menorca acull aquest desig i, per mitjà del meu ministeri, el crida perquè es prepari a rebre l'ordre sagrat i posar tota la seva vida al servei de l'obra salvadora de Crist. D'aquí a uns moments pregarem per Jaume, demanant que el Senyor li concedeixi "*perseverar amb fidelitat a la seva vocació d'adherir amb amor sincer a Crist sacerdot*".

Estem en la proximitat de la festa de Sant Josep i de la celebració del Dia del Seminari. Donem gràcies a Déu pels nostres seminaristes i, al mateix temps, sentim la necessitat de seguir despertant en els fillets i joves la llavor de la vocació i

d'acompanyar-los perquè pugui créixer. No hem d'escatimar esforços en la pastoral vocacional ni en el nostre Seminari. I hem d'estar molt units en la pregària a l'amo dels sembrats perquè segueixi suscitant en molts joves menorquins el desig de posar tota la seva vida al seu servei.

Posem aquestes intencions al cor de la Mare de Déu, que des de la Muntanya del Toro vetlla per la nostra Església de Menorca. A Ella confio de manera particular les persones de Jean Marie, Pau i Jaume, perquè segueixi acompanyant el seu camí de preparació al sacerdoci. Ella, la Mare del Gran i Etern Sacerdot, sap protegir de manera especial als seminaristes i els sacerdots del seu Fill, que la senten de manera particular també com la seva Mare.

INSTITUCIÓN DE LECTORES Y ADMISIÓN AL DIACONADO

Santuario del Toro, 17 de marzo de 2018

Hoy es un día de gozo para nuestra Iglesia de Menorca, porque dentro de unos momentos seremos testigos de un paso importante que, con la ayuda de la gracia de Dios, darán tres seminaristas de nuestra Diócesis. Es un paso adelante en su decisión de seguir a Jesucristo, que les ha invitado a ser sus discípulos y a dedicar toda su vida al anuncio de su nombre santo. Doy gracias a Dios por cada uno de ellos, así como también por sus familias, que les han acompañado en su camino vocacional. Y deseo expresar también mi gratitud a todos los que se vienen ocupando de su formación, tanto en el Seminario de Valencia como en nuestra propia Diócesis.

Celebramos este acto en pleno tiempo de Cuaresma, cuando ya llevamos recorrido un buen trecho en dirección hacia la Pascua. Las lecturas que hemos escuchado nos hacen sentir toda la tragedia de la pasión y la muerte de Jesús. El Evangelio presentaba la reacción de los judíos después de escuchar la predicación de Jesús en el Templo de Jerusalén. Hay un grupo que le acoge como el Mesías, el Enviado de Dios. Pero hay muchos otros que lo rechazan y le tratan de charlatán y embaucador. Este rechazo se apoya en dos argumentos. El primero es que procede de orígenes humildes porque viene de una tierra, Galilea, que desprecian. Es curioso que esas personas creen saber quién es Jesús, pero en realidad, como el evangelista pone en evidencia, lo ignoran todo de Él. El segundo argumento es que ninguno de los jefes del pueblo ni los fariseos ha creído en él, que sólo es seguido por la gente más sencilla. Se perfila así la murmuración y el rechazo que terminarán con la muerte. El libro de Jeremías nos ayudaba a comprender las actitudes de Jesús, que asume la muerte como cordero manso y cargado de esperanza en el Padre: “a ti he confiado mi causa”.

La persona de Jesucristo sigue suscitando en nuestros días reacciones similares. Somos muchos los que le reconocemos como el Mesías, el Hijo de Dios. Pero también se hace sentir el rechazo de otros muchos, que piensan que ser cristiano es cosa de otros tiempos o que sólo los ignorantes creen lo que la Iglesia dice. Una de las características de la sociedad postcristiana que nos rodea es que cree saberlo todo sobre Jesús y no se deja sorprender por Él. Son como aquellos judíos que ignoraban los verdaderos orígenes de Jesús y le rechazaban por ser galileo. Con gran lucidez, San Juan Pablo II decía que “muchos europeos contemporáneos creen saber qué es el cristianismo, pero realmente no lo conocen. Con frecuencia se ignoran ya hasta los elementos y las nociones fundamentales de la fe” (*Ecclesia in Europa*, 47).

Como seguidores del Mesías Jesús nos sentimos llamados a proclamar su nombre, a anunciar sin cansarnos la luz, la vida y la salvación que hemos encontrado en Él. Jean Marie, Pau y Jaume darán hoy un paso en su compromiso de poner toda su vida al servicio de esta causa, por la que vale la pena darlo todo. Por eso mi alegría en este día es grande. Y espero el día en que sean definitivamente asociados a mi ministerio para edificar la Iglesia de Dios y anunciar incansablemente a Jesucristo. Son muchos los que no conocen la verdadera imagen de Cristo y

de la Iglesia. Necesitamos apóstoles, personas que no tengan miedo a poner todo su ser al servicio de Jesucristo para hacer sentir a los hombres la novedad del Evangelio.

Sabemos, sin embargo, que no depende de nosotros que nuestros contemporáneos acepten la fe en Jesucristo. San Pablo recordaba a la comunidad de Corinto que su predicación no fue realizada con elocuencia o sabiduría, sino con debilidad y con temblor. La fuerza de la palabra no la otorga el pregonero sino el Espíritu de Dios; no proviene de la sabiduría de los hombres sino del poder de Dios.

Por eso, cada paso hacia el ministerio sagrado, va acompañado de la oración de toda la comunidad, como la que hacemos hoy en este Santuario. En este día la Iglesia pone en manos de Jean Marie y de Pau el libro que contiene la Palabra de Dios. En unos momentos realizaremos el gesto significativo de entregarles el libro de la Escritura Santa con este encargo: "trasmet fidelmente la paraula de Déu perquè visqui més i més en el cor dels homes". Para ello será necesario que se empeñen con más intensidad en el conocimiento de la Palabra de Dios, mediante el estudio de la misma y, sobre todo, por medio de la meditación asidua. Desde hoy asumís el "munus" de proclamar la Palabra de Dios ante la asamblea litúrgica, de enseñarla a los niños y jóvenes y de anunciarla a tantas personas que la desconocen. Es una tarea en la que no sois protagonistas sino sólo servidores, porque sólo si nosotros menguamos puede la Palabra penetrar el corazón de los hombres y transformarlos con su dinamismo y fuerza.

Vivid este tiempo de lectorado como una gracia que el Señor os concede. No es un paso inútil ni un trámite que hay que hacer para ser ordenado sacerdote. Cada paso tiene su valor y nos enseña a vivir algún aspecto de ese don extraordinario que es el ministerio sacerdotal. En el día de hoy os vinculáis más estrechamente con el misterio de la Eucaristía, porque recibís la gracia para servir mejor la Mesa de la Palabra. Posteriormente, el acolitado os ayudará a introducirnos en la otra Mesa, la Mesa de la Eucaristía.

En esta celebración también Jaume manifestará públicamente su voluntad de ofrecer la vida a Cristo y a la Iglesia para ejercer el sacerdocio. La Iglesia de Menorca acoge este deseo y, por medio de mi ministerio, lo llama para que se prepare a recibir el orden sagrado y poner toda su vida al servicio de la obra salvadora de Cristo. Dentro de unos momentos oraremos por Jaume, pidiendo que el Señor le conceda "perseverar amb fidelitat a la seva crida d'adherirse amb amor sincer a Crist sacerdot".

Estamos en la cercanía de la fiesta de San José y de la celebración del Día del Seminario. Damos gracias a Dios por nuestros seminaristas y, al mismo tiempo, sentimos la necesidad de seguir despertando en los niños y jóvenes la semilla de la vocación y de acompañarles para que pueda crecer. No hemos de escatimar esfuerzos en la pastoral vocacional ni en nuestro Seminario. Y hemos de estar muy unidos en la oración al dueño de la mies para que siga suscitando en muchos jóvenes menorquines el deseo de poner toda su vida a su servicio.

Ponemos estas intenciones en el corazón de la Madre de Dios, que desde el Monte Toro vela por nuestra Iglesia de Menorca. A ella confío de modo particular las personas de Jean Marie, Pau y Jaume, para que siga acompañando su camino de preparación al sacerdocio. Ella, la

Madre del Sumo y Eterno Sacerdote, sabe proteger de modo especial a los seminaristas y a los sacerdotes de su Hijo, que la sienten de modo particular también como su madre.